

Pinsedag d. 20. maj 2018

Salmer:

290: I al sin glans nu stråler solen

294: Talsmand, som på jorderige

292: Kærligheds og sandheds ånd

474: Jesus Krist, du gav mig livet

287: Kraften fra det høje

Prædikentekst: Johannesevangeliet 14,15-21

Jesus sagde: »Elsker I mig, så hold mine bud; og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: sandhedens ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den. I kender den, for den bliver hos jer og skal være i jer. Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer. Endnu en kort tid, og verden ser mig ikke længere, men I ser mig, for jeg lever, og I skal leve. Den dag skal I erkende, at jeg er i min fader, og I er i mig og jeg i jer. Den, der har mine bud og holder dem, han er den, der elsker mig; og den, der elsker mig, skal elskes af min fader; også jeg skal elske ham og give mig til kende for ham.«

Den danske topsvømmer Pernille Blume fortalte for et par dage siden om sin spirituelle rejse og udvikling. Før så hun verden gennem et nøglehul, men nu har hun taget i dørhåndtaget, åbnet døren og kan se mange flere ting. Det handler ikke om kontakt med døde mennesker, som nogle forbinder med det spirituelle. Nej, det handler om at se tingene med en åbenhed og forsøge at finde ud af, hvordan hun kan være den bedste udgave af sig selv.

Blume fortæller: »Mit værd er ikke afhængig af, om jeg har en OL-guldmedalje. Jeg er ikke de ting, jeg har. Jeg er ikke en OL-guldmedalje, en flot bil eller noget andet. Hvis man tager alle de ting fra mig, vil jeg stadig være fin, fordi jeg er mig. Det er mit værd, og jeg ved, hvad jeg er værd. Dét er også noget, jeg forsøger at videregive til de mennesker, jeg omgås med.»

Det kan vi vel godt nikke genkendende til. Vi er noget værd, fordi vi er skabte. Vi er hver især unikke i Guds øjne. Vi skal ikke lade vores ting bestemme, hvad vi er værd. Vi er noget værd, fordi vi er til. Mennesket har høj værdi. Sandt. Pernille Blume fortsætter:

”Jeg har taget et bevidst valg om at vælge mig selv til, at blive klog på mig selv og prioritere mig selv. Definere mine værdier og stå fast på dem. Altid lade mig selv komme i første række, så sport, arbejde, familie og kæreste på nogle tidspunkter kommer i anden række. Jeg er den vigtigste person i mit liv.”

I sidste ende handler det altså tilsyneladende om hende selv. Det er det, hendes spirituelle rejse og udvikling har lært hende. Jo, det er da sundt og godt at tage ansvar for sit eget liv, at kende sin egen værdi. Men er det, som Blume har fundet ud af, andet end en vej til egoisme? Til selvcentrerethed?

Det er svært at bedømme ud fra nogle få løsrevne citater og et interview og især ikke, når vi slet ikke kender hende. Så det må vi lade stå uafklaret. Men der er i hvert fald en selvcentreret klang over hendes udtalelser. Jeg ved ikke, hvordan det klinger i dine ører. Men i mine ører klinger det alt for genkendeligt. Alt for ofte kommer mit liv til at handle om mig selv, om jeg føler mig set og anerkendt, og ikke om, hvad jeg kan gøre for at andre føler sig elskede. Alt for ofte kommer min tro på Gud til at handle om, hvorvidt jeg føler at Gud griber ind i mit liv og hjælper mig, og ikke om, at jeg peger på ham. Alt for ofte kommer mine relationer til at handle om, hvordan andre mennesker behandler mig, og ikke om, hvordan jeg bedst kan tjene dem og hjælpe dem.

Tanken kan melde sig: Er al spiritualitet og åndelighed i sidste ende egoisme? Handler det bare om os selv? Eller sagt med andre ord, hvad går det lige ud på, alt det der med pinse og Helligånd?

Jesus giver i dagens tekst fra Johannesevangeliet et konkret billede på, hvad Helligånden er, hvordan han virker, og hvad alt det med pinse handler om. Helligånden er en anden talsmand, som skal være hos os til evig tid, siger Jesus.

Når Helligånden er den anden talsmand, må der også være en første talsmand. Jesus var selv den første talsmand. Han repræsenterede Gud Fader på jord, talte på hans vegne og pegede på sin himmelske far.

Som Jesus talte, sådan taler Gud. Hvad Jesus mente, det mener Gud. Så højt som Jesus elskede, så højt elsker Gud. For han var selv Guds søn, både menneske og Gud, ét med Gud. En talsmand i kød og blod, som selv var helt ét med den, han var talsmand for. Så på den måde var Jesus Guds talsmand på jorden.

Men han var også talsmand på en anden måde, nemlig vores talsmand hos Gud. Jesus har kort forinden dagens tekstudsnit talt om, at han går bort til Gud for at gøre en plads klar til disciplene hos Gud. Jesus er disciplenes talsmand hos Gud, han taler på deres vegne hos Gud. Det kan han, fordi han er helt menneske, kender det menneskelige fuldt ud, elsker sine disciple fuldt ud. Derfor er han en god talsmand at have hos Gud, en som taler på vores vegne hos Gud. Ja, på sin vis ser Gud os igennem sin søn. Alt vores skyld og synd og fejl er skjult i Kristus, tilgivet i ham. På grund af talsmandens død og opstandelse ser Gud udelukkende på os med kærlige øjne, når vi er i Kristus, når vi er forbundet til den første talsmand.

Jesus forlader sine disciple Kristi himmelfartsdag og sender i stedet Helligånden pinsedag.

Helligånden skal være den anden talsmand. Talsmand på den samme dobbelte måde, som Jesus var det. Helligånden er Guds talsmand hos os, ligesom Jesus var det hos sine disciple. Men der er forskelle. Ikke i kvaliteten af talsmanden, de er begge fuldt ud Gud ligesom Gud Fader. Men der er forskel i nærheden og i længden.

Jesus var tæt på disciplene, men han var dog stadig ved siden af dem. I meterafstand fra dem.

Måske gav han dem et opmuntrende klap på skulderen indimellem. Måske lagde han sine hænder på dem og velsignede dem indimellem. Men han var på klar afstand af dem.

Men med Helligånden er det anderledes. Han skal være *i* disciplene. Han skal være *i* os. Ikke bare i nærheden af os, men i os. Han vil bo i os og begynder at gøre det i vores dåb. Han er helt tæt på os. Guds ånd og nærvær er helt tæt på os. Realiteten er altså, hvad enten vi føler det eller ej, at Gud ikke er fjern, men helt tæt på. For hans ånd bor i os og det vil han gøre til evig tid, så længe kirken og jorden består.

Helligånden har ikke forladt jorden siden den første kristne pinsedag. Han arbejder her stadig. Han virker.

Vi kan have håb om, at menneskerne skal få lyst til at lære mere om Jesus, fordi Helligånden stadig arbejder på at skabe nysgerrighed og tro.

Vi kan have håb om, at der kan blive forsoning mellem familie og venner, fordi Helligånden stadig arbejder på at binde mennesker tættere sammen med kærlighedens bånd.

Vi kan have håb om, at vi kan blive mere afhængige af Gud og stole mindre på os selv, fordi Helligånden peger på og minder os om Gud Faders kærlighed og magt.

Vi kan have håb om, at vi kan blive mindre selvcentrerede og få vores liv til at handle mere om Gud og andre mennesker, fordi Helligånden arbejder i os med at nedbryde vores ego.

Ligesom Jesus, så er Helligånden en dobbelt talsmand. Han taler til os om Gud og forsøge at få os til at ligne Kristus mere. Og samtidig, så taler han til Gud på vores vegne. Eller rettere, han går i forbøn for os hos Gud. Det, som vi ikke selv magter at bede om, det beder han om til Gud på vores vegne. Det, som vi ikke selv ser, vi har brug for at bede om, det beder han om til Gud på vores vegne. For han kender os. Han bor i os og ved, hvad der rører sig os. Så han er en god talsmand på vores vegne hos Gud.

Og nu er vi efterhånden ved at nærme os det, vi begyndte med. Den danske topsvømmers tanker om, hvad spiritualitet og åndelighed handler om. Handler det om at sætte sig selv først? For det er ikke svært for os, det kommer helt naturligt for os alle.

Nej, pinsen lærer os, at kristen åndelighed handler om at være talsmænd. Jesus var den første talsmand. Helligånden var den anden talsmand, og han sætter os i stand til også at være talsmænd. Talsmænd i dobbelt retning. En udadvendt retning og en opadvendt retning. Den udadvendte retning først: Vi er som Guds kirke på jord talsmænd for Gud.

Vi skal være talsmænd, som ligner Kristus i kærlighed og klarhed, og vi skal forsøge at udtrykke sandheden på måder, som er forståelige for mennesker.

Vi skal være talsmænd, som ikke finder på nye sandheder selv, men som peger videre på Kristus og Guds sandhed, som vi kender den fra ham.

Vi skal være talsmænd, som indrømmer over for dem, vi møder, at der selv er noget i vejen med os, og at vi selv har brug for den Guds kærlighed, som vi taler om.

Vi skal være talsmænd, som kærligt og tålmodigt taler mennesker imod og tør være uenige med dem... men først når vi har lyttet grundigt til dem.

Vi skal være talsmænd, som blander os i den offentlige debat og giver Gud og kirken en stemme i år 2018 og samtidig være helt åbne for, at vi kan tage fejl, og at det hele kan komme til at handle om os selv igen.

Vi skal være talsmænd hen over hækken og række håb og tro og livsmod til vores naboer.

Og ligesom Jesus og Helligånden skal vi være talsmænd for andre hos Gud i en opadvendt retning:

Vi skal være talsmænd, som beder for andre.

Talsmænd, som igen og igen nævner for Gud, hvad der sker af ondt og uforklarligt i verden og råber til ham om at gribe ind.

Talsmænd, som beder for dem, der sørger, for de syge og for dem, som ingen gider tage sig af.

Talsmænd, som beder for lederne i vores land, domstolene, medierne og alle, som har magt.

Talsmænd, som beder for de ensomme, dem på kanten af samfundet, de magtesløse.

Talsmænd, som beder for dem, der lider og bliver forfulgt andre steder i verden, hvad enten det er for deres tros skyld, eller fordi de har en bestemt nationalitet.

For det handler ikke om os. Som talsmænd, udrustede med pinsens gode Helligånd, skal vi udbrede sandheden om Gud og bede for vores medmennesker. Det handler ikke om os. Men om Gud og hans mission her i verden. En mission, som begyndte pinedag for 2000 år siden og stadig fortsætter, fordi den anden talsmand, Helligånden, vil være hos os til evig tid. Glædelig pinse!